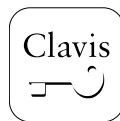

DE
OLYMPISCHE
DROOM

SIMONE KORTSMIT

Voor Remi ♥

Dit boek heb ik geschreven in het najaar van 2023. Natuurlijk heb ik een bezoek gebracht aan Parijs. Het verhaal is echter ontsproten aan mijn fantasie. Verwijzingen naar werkelijk bestaande turnsters, gebeurtenissen en organisaties zijn bedoeld om het verhaal extra geloofwaardig te maken. Het kan zijn dat bepaalde situaties en/of plaatsen in het boek niet overeenkomen met de werkelijkheid op de Zomerspelen van 2024.

In deze reeks verschenen eerder:

Nikki op turnkamp

Teamspirit

Gymroddels

Finalekriebels

Twist

Podiumplek

Medaileregen

Rivaal

Simone Kortsmid

De olympische droom

© 2024 Clavis Uitgeverij, Hasselt – Amsterdam – New York

Foto's: Mieke Bakker

Omslagontwerp: Studio Clavis

Trefw.: turnen, vriendschap, Olympische Spelen, social media

NUR 282, 283

ISBN 978 90 448 5347 6

D/2024/4124/023

Alle rechten voorbehouden

www.clavisbooks.com

www.simonekortsmid.nl

MARIJKE

Nikkiiii!
Ik heb ze!!!!
♥♥♥

Neeej!

Ja!
Echt!
Ik heb tickets voor de
Olympische Spelen! 😊

OMG 😱

Meerkampfinale
dames.
DE FINALE.
Niet normaal toch?

😊😊😊

En nu komt het ...

Wat?

Jij gaat mee, Nik.

Waaat?

Serieus?

Ja, duh.
Ik ga toch niet naar Parijs
zonder mijn bff?

OMGGGGG!

DAG 1

vlog @WeGymchallengeOurselves

'Hi allemaal! Hier Marijke. Het is nog hartstikke vroeg en ik sta op het station van Amsterdam. Want lieve volgers, het is eindelijk zover. Vandaag vertrek ik met de trein naar het mooie, geweldige, prachtige Parijs.

Zoals jullie weten heb ik van mijn sponsor Gym4Everyone tickets gekregen voor de Olympische Spelen. Ik ga naar de meerkampfinale dames. De finale! Zo ontzettend gaaf!

Ik heb al de hele week kriebels in mijn buik en vannacht heb ik bijna niet kunnen slapen. Maar eindelijk is het zover. Ik heb er zo'n zin in!

Natuurlijk gaat mijn bff Nikki mee. Zij kan nu elk moment hier zijn. Samen nemen wij jullie deze week mee naar allerlei activiteiten die rondom de Spelen worden georganiseerd. Zo doen we verslag van de kinderpersconferentie en interviewen we onze eigen olympische heldin Roos van der Land. En nog veel en veel meer.

Ik beloof jullie: het wordt een onvergetelijk avontuur!

O, kijk, daar is Nikki. Ik ga snel naar haar toe.

Laat een duimpje omhoog achter als je deze video leuk vindt en vergeet mijn vlogs vooral niet te delen. Tot snel!

Door haar korte kapsel herkende ik haar eerst niet. Bijna ben ik haar straal voorbijgelopen. Het is de dure vlogcamera die maakt dat ik me nog een keer omdraai en pas dan zie ik dat zij het is: Marijke Nagtzaam van @WeGymchallenge-Ourselves. Ze heeft tig veel volgers.

Eerst schrik ik, maar dan bedenk ik dat dit het beste is wat me had kunnen overkomen. Natuurlijk wist ik dat zij ook naar Parijs zou gaan. Dat heeft ze de hele wereld laten weten in haar vlogs. Maar hoe toevallig is het dat we dezelfde trein hebben?

Hoe vaak heb ik niet gedacht aan wat ik zou doen als ik haar eindelijk zou ontmoeten. Haar stomme vlogs en al die gratis spullen die ze weg mag geven maken me zo boos. Nu sta ik schuin achter haar en wacht net als zij op de Eurostar naar Parijs. Ik voel een steek in mijn buik van jaloezie als ze in de lens lacht en haar volgers vertelt over het mooie, onvergetelijke avontuur dat ze tegemoet gaat.

Ja, Marijke, onvergetelijk wordt het zeker.

NIKKI

Nikki zwaait naar haar moeder en loopt de trap op naar Spoor 14a. Daar vertrekt zo meteen de trein naar Parijs.

Parijs! Ze kan het nog nauwelijks geloven. Het is een week geleden dat Marijke haar het fantastische nieuws appte. Nikki was zo blij dat ze een kreet slaakte die door het hele huis was te horen. Mama kwam zelfs gehaast naar boven gelopen, gooide haar slaapkamerdeur open en keek haar met grote ogen verschrikt aan.

Nikki kon die eerste minuten niet uit haar woorden komen, zo blij was ze. Uiteindelijk hield ze het schermpje van haar mobiel voor mama's neus. Daarna hebben ze samen door de slaapkamer gedanst. 'Jij boft maar met zo'n lieve vriendin,' zei mama.

En dat is zo. Marijke is echt de aller-, allerbeste vriendin die Nikki zich maar kan wensen. En zoveel meer dan dat. Ze is ook haar liefste teammaatje. Ze hebben samen al enorm veel meege maakt met turnen. Alle trainingen, wedstrijden en trainingsstages zijn zoveel gezelliger met haar. En om nu ook samen naar de Olympische Spelen te mogen, is een droom die uitkomt.

Nikki is nu bij de laatste trede en stapt het perron op. Ze schrikt van de drukte. Mensen staan kriskras door elkaar. Sommigen leunen ontspannen met een beker koffie in de hand tegen de reclameborden, anderen bewegen zich gestrest door de menigte. Nikki zet haar kleine maar toch best zware rolkoffer op de grijze tegels. Ze is opgelucht dat ze het ding niet meer hoeft te tillen. Terwijl ze het meetrekt, gaat ze op zoek naar Marijke. Voordat ze haar bff opmerkt, hoort ze haar naam al roepen.

‘Nikki. Ik ben hier!’ Een meisje met een vlogcamera in de hand en kort bruin haar zwaait naar haar.

Nikki moet een paar keer met haar ogen knippen voordat ze haar vriendin herkent. Wat is dat nou? Met snelle passen loopt ze op haar af en laat zich stevig knuffelen. Als Nikki zich uiteindelijk weet los te wurmen uit Marijkes greep, zegt ze verbaasd: ‘Wat heb jij met je haar gedaan?’

Marijke lacht en draait een rondje. ‘Vind je het leuk?’

‘Het is kort,’ antwoordt Nikki.

‘Wáááát?’ roept Marijke uit. ‘Oh my God, geef een spiegel, snel!’ En ze begint hard te lachen.

‘Gek!’ zegt Nikki en ze geeft haar een stomp tegen de schouder.

‘Ik wilde gewoon eens iets heel anders,’ legt Marijke uit. ‘Een nieuwe frisse look nu ik naar de middelbare ga.’ Ze wrijft door haar haren. ‘Vind je het wat?’

Nikki kijkt nog eens goed. ‘Ja,’ zegt ze. ‘Ik vind het cool.’ Ze meent het. Het is misschien even wennen, maar het past goed bij haar vriendin. ‘Maar wanneer ben je naar de kapper geweest en waarom wist ik van niks?’

‘Gistermiddag nog snel. Tot het moment dat ik in de stoel zat, wilde ik nog terugkrabbelen. Ik vond het best eng.’

‘Dat je me geen foto hebt gestuurd,’ zegt Nikki en ze woelt met haar hand door Marijkes korte haren.

‘Hihi, verrassing. Ik wilde live je reactie zien.’

‘Nou, ik vind het helemaal jij.’

‘Thanks.’ Opnieuw vliegt Marijke haar om de nek. ‘Kom, dan nemen we nog snel een filmpje op voor de trein komt. Want je snapt dat we wel veel moeten vloggen over de Spelen, hè? Meerdere keren per dag. Mijn sponsor wil niet alleen een te gek verslag van

de kinderpersconferentie, hij wil ook zoveel mogelijk zijn naam in beeld.' Met haar rechterhand grabbelt ze in de linnen tas die om haar schouder hangt. Ze haalt een kledingstuk tevoorschijn. 'Hier, trekt jij dit shirt even aan?'

Nikki houdt het blauw-met-oranje shirt voor zich. Op de voorkant staat de afbeelding van een turnster in handstand met daaronder in sierlijke letters Gym4Everyone. Dat is de naam van het bedrijf dat Marijke sponsort. Ze maken hele toffe turnkleding. 'Nice,' zegt Nikki. Ze trekt het sponsorshirt over haar eigen kleding aan. 'Wat bof jij toch met al die gratis spullen. Niet normaal wat je allemaal krijgt.'

Marijke grinnikt. 'Ik weet het.' Theatraal wrijft ze over haar voorhoofd, alsof ze het zweet eraf veegt. 'Dat is het zware leven van een influencer, Nik.' Ze pakt de vlogcamera. 'Ben je er klaar voor?'

Nikki zucht overdreven. 'Heb ik een keus? Is dit niet het lot van de beste vriendin van een influencer?'

Marijke lacht en zet de camera aan. 'Lieve volgers. Ik, Marijke, ben weer terug. En kijk eens wie hier ook is ...'

MARIJKE

Als een lenige slang glijdt de trein Amsterdam Centraal binnen. Piepend komt het remmende voertuig tot stilstand. Marijke rondt snel haar vlog af en zet de camera uit. Ze pakt haar zware weekendtas en gaat achter de andere passagiers in de rij staan. Met veel gesis gaan de deuren open. Ze stapt de trein in.

Nikki volgt haar naar binnen.

Terwijl Marijke door het gangpad loopt, draait ze zich af en toe om. 'Hier moet het ergens zijn,' zegt ze. De weekendtas rust zwaar op haar schouder. Ze loopt langs stoelen met opvallende rode bekleding. Deze trein is zoveel luxer dan de normale Nederlandse treinen. Er is zelfs een bar waar je drinken en ook iets te eten kunt halen. Niet dat ze daar iets gaat kopen. Mama heeft vanmorgen lekkere broodjes gesmeerd voor onderweg.

Bij een tweezitter blijft ze staan. Ze bekijkt nog een keer de nummers op het treinticket. 'Ja, dit is het. Zevenenveertig en achtenveertig. Lekker, Nik, naast elkaar.' Ze ritst haar weekendtas een stukje open en haalt er een klein gevuld rugzakje uit. 'Dit is nog wat lekkers voor onderweg.' Daarna stalt ze de weekendtas in het rek boven de stoelen.

Nikki tilt haar rolkoffer op en houdt hem met veel moeite boven haar hoofd. Ze duwt hard tegen haar koffer om hem op zijn plek te krijgen, maar hij blijft voor een deel buiten het rek uitsteken.

Nadat Marijke ook een por geeft, ligt de koffer op zijn plek.

Nikki wijst naar het raam. 'Wil jij daar zitten?'

'Nee hoor, doe jij maar,' zegt Marijke.

‘Waar is je ma eigenlijk?’ vraagt Nikki als ze zich in de zachte stoel heeft genesteld.

Marijke wijst naar een aantal plaatsen verderop. ‘Ik geloof daarachter ergens. Bij de baas van het bedrijf dat mij sponsort. Josine Valk heet ze. Je zult haar nog wel ontmoeten.’

‘Zijn er veel influencers mee?’

‘Ik ben, geloof ik, de enige van Gym4Everyone. Maar ik weet van een paar meiden dat ze ook een uitnodiging hebben gekregen voor de kinderpersconferentie. Van hun sponsor of van de turnbond zelf. Ik weet niet precies wie er allemaal zullen zijn, maar ik heb zonet Feline al gezien.’

‘O, zij maakt toch die leuke turnfilmpjes? Dat account volg ik.’

‘Precies. Die. Volgens mij is ze echt superaardig.’ Marijke steekt haar hoofd boven de stoelen uit en draait zich om. ‘Ja, ze zit vlak achter ons.’ Ze steekt kort haar hand op en ploft dan neer. ‘En de rest zullen we in Parijs wel zien.’

‘Wel jammer dat Lucas niet mee kan.’

Marijke bijt op haar onderlip en kijkt plots triest. ‘Ik mis hem best wel een beetje. Hij zit al een week in het zuiden van Frankrijk en blijft nog minstens twee weken weg.’ Plots klaart haar gezicht weer op. ‘Maar omdat hij niet kan, is zijn ticket nu voor jou. En stiekem vind ik dat nog leuker.’

‘Echt?’

‘Ja joh, Lucas vindt dat vloggen toch niks. “Dan moet ik mezelf zeker de hele dag filmen? Dank je de koekoek,” zei hij. Hij neemt liever een nieuwe gymchallenge op. Dat is meer zijn ding. Lekker stoer doen en zo.’

Nikki legt haar hoofd op Marijkes schouder. ‘Ow, zo cute, je gaat dus liever met mij naar Parijs dan met je vriendje? Met mij?’